

Leopold Caro

Apolonia Downar i Maria Ścibisz

Leopold Caro (1864-1939) był jednym z najwybitniejszych przedstawicieli solidarności katolickiej w Polsce. [...] Rozpoczął pracę jako dyrektor ds. gospodarki spółdzielczej i wspólnotowej na Lwowskiej Wyższej Szkole Zawodowej. Przez krótki czas wykładał także na Uniwersytecie Jana Kazimierza. W 1927 został prezesem Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. W tym samym roku został członkiem komisji opiniotwórczej Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

[link do strony ze zdjęciem](#)

W 1934 r. z inicjatywy kard. Augusta Hlonda powstała Społeczna Rada Prymasów Polski, której wiceprzewodniczącym był Caro. [...] Leopold Caro inspirował się ideami francuskich teoretyków spółdzielczości i niemieckiej szkoły historycznej. Kwestie ekonomiczne umieścił w zasadach katolickiej nauki społecznej i głosił nadrzędność etyki nad całym życiem publicznym. Miał wizję społeczeństwa, które odzwierciedla współzależność ludzi i ich braterstwo. [...] Głosił ideę sprawiedliwości społecznej, rozumianej jako troska wspólnoty o każdego człowieka. W tym względzie rozważał ważną rolę państwa, które powinno wspierać słabszych i bezbronnych.

Co zrobił oprócz ekonomii?

Przeprowadził również szeroko zakrojone badania dotyczące kwestii imigracji i polityki imigracyjnej. W pierwszej dekadzie XX wieku był również mocno zaangażowany w katolickie ruchy społeczne.

Życie prywatne

10 listopada 1896 ożenił się z Salomeą Čerinską. Małżeństwo miało trwać 3 lata, aż do śmierci Caro w lutym 1939 roku. Po wybuchu I wojny światowej Caro zostaje powołany do wojska. Służył w Wojskowym Korpusie Sądowniczym. Najpierw w Armii Cesarskiej, potem ochotniczo w Wojsku Polskim, dochodząc do stopnia pułkownika. Zdemobilizowany w 1920 r. powrócił ostatecznie do Lwowa (zamieszkał przy ul. Akademickiej 21, tel. 2-67-01) i całkowicie poświęcił się pracy naukowej.

Praca naukowa i zawodowa

Od 1920 do 1939 był profesorem socjoekonomii i prawa na Politechnice Lwowskiej. Uczestniczył również w pracach Komisji Rewizyjnej Prawniczej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jana Kazimierza i od 1923 wykładał tam z zakresu ekonomii. Był bardzo aktywnym naukowcem, zarówno w działalności wydawniczej, jak i społecznej. Pozostawił ponad 200 głównych dzieł. Na jego majątek składało się ponad 10 książek oraz liczne artykuły i artykuły publikowane w ponad 60 czasopismach i dziennikach od 1886 roku. Większość jego publikacji znajduje się w Almanachu Przeglądu Powszechnego (od 1893 r.) i Przeglądu Gospodarczego, organu Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego we Lwowie (wydawany od 1928 r., z czego pierwsze cztery lata były pismami i pismami PTE we Lwowie) Report). Caro był redaktorem naczelnym tego magazynu. Samo PTE powstało we Lwowie w

1921 roku. W 1927 roku Caro został prezesem PTE i od początku był zaangażowany w działalność organizacji.

Caro znacznie przyczynił się do powstania i rozwoju polskiego ruchu ekonomicznego. W 1929 był wiceprzewodniczącym Pierwszej Konferencji Ekonomistów Polskich w Poznaniu. Prowadził tam wykłady z karteli i prawa antymonopolowego. Okazało się to ważnym punktem wyjścia dla inicjatyw legislacyjnych. Był także członkiem Roboczej Komisji Ekspertów Prezydium Rady Ministrów, w której opracowano 11 tematów szczegółowych oraz był członkiem Towarzystwa Naukowego Lwowa. W 1932 został mianowany wiceprzewodniczącym Rady Społecznej Emiratu Polskiego. Często był reprezentowany na konferencjach międzynarodowych i naukowych w Berlinie, Wiedniu, Dreźnie, Pradze, Budapeszcie i Bukareszcie. Był pełnoprawnym członkiem kasynowego i lwowskiego koła literackiego. Leopold Caro zmarł we Lwowie 8 lutego 1939 r. Został pochowany na Cmentarzu tyczakowskim we Lwowie.

Leopold Caro

POZNAJ WIELKICH POLSKICH EKONOMISTÓW

więcej informacji na temat tego ekonomisty oraz innych:

Caro całą swoją działalność naukową i społeczną poświęcił idei solidarności i współpracy, jednak nie brał czynnego udziału w ruchach kół solidarnościowych, aby jak najbardziej trzymać się z dala od polityki, doprowadził ludzi do zachowań oportunistycznych.

Znaczenie Caro jako ekonomisty wynika z faktu, że jako pierwszy w Polsce badał potrzebę szeroko zakrojonej bezpośredniej i pośredniej interwencji państwa w gospodarce, zarówno poprzez tradycyjne środki interwencyjne, jak i poprzez rozwój sektora państwowego.

Najważniejszymi dziełami tego ekonomisty są:

- Zmierzch kapitalizmu, Poznań 1934.
- Prawo ekonomiczne, a socjologiczne, Lwów 1935.
- Problem społeczny w katolickim oświeceniu, Poznań 1935.

Źródła: https://pl.wikipedia.org/wiki/Leopold_Caro